

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/75/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115230501
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8115230501.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu C. G., U.. XX.XX.XXXX, R. G. XX, XXX XX H. Š., právne zastúpený advokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovaným 1.) BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, 2.) OMIKRON TRADING LIMITED, so sídlom Nerine Chambers, P.O.BOX 905, Road Toen, Tortola, British Virgin Islands, zapísaná v Registri spoločnosti British Virgin Islands pod č. 1503447, právne zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 10C/504/2015-88 zo dňa 29. novembra 2016, takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II., IV.

II. M e n í rozsudok vo výroku III. tak, že náhradu trov konania žalovanému v 1. rade n e p r i z n á v a.

III. Žalobca m á voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Súd z a m i e t a žalobu voči žalovanému v 1. rade.

II. Súd u r č u j e, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 8391158208 zo 4.12.2008 uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného v 2. Rade je neplatná.

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému v 1. rade trovy konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný v 2. rade je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 551 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 137 písm. c), § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Ide o žalobu v zmysle § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), zo žaloby totiž nevyplýva, že by sa domáhal neplatnosti z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Vychádzajúc z obsahu žaloby, súd mal za preukázaný naliehavý právny záujem žalobcu na tejto určovacej žalobe. Žalobca sa až od zamestnávateľa dozvedel, že dňa 04.12.2008 spolu so Zmluvou o úvere uzavrel aj Dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalobca teda nemal skutočnú vôľu uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy, absentuje u neho zhoda vôle s prejavom pri tomto právnom úkone a preto pre nedostatok vážnosti je napadnutá dohoda absolútne neplatným právny úkonom. Podľa názoru súdu však chýba aj ďalšia náležitosť právneho úkonu, a to jeho určitosť. Dohoda o zrážkach zo mzdy musí obsahovať označenie jej účastníkov, identifikáciu pohľadávky, výšku zrážok zo mzdy, ale aj platiteľa mzdy. V danom prípade nepochybne označenie platiteľa mzdy v napadnutej dohode chýba. Nie určito je však vymedzená aj pohľadávka žalovaného v uvedenej dohode. Podľa názoru súdu navyše dohodou o zrážkach zo mzdy môže byť zabezpečená iba peňažná pohľadávka, ktorá je splatná alebo pohľadávka na opakujúce sa plnenie splatné v budúcnosti (napr. výživné). Vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii uviedol, že žaloba voči žalovanému v 2. rade je dôvodná, nakoľko na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok vyplynulo, že pohľadávka bola postúpená na spoločnosť OMIKRON TRADING LIMITED, preto za takéhoto stavu k zániku hmotnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný v 1. rade bol v konaní úspešný v celom rozsahu, a preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Voči žalovanému v 2. rade bol žalobca v plnom rozsahu úspešný, preto neúspešnému žalovanému v 2. rade uložil povinnosť nahradiť trovy konania v rozsahu 100% žalobcovi.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti III. výroku napadnutého rozsudku. Odvolanie odôvodnil nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením veci. Podľa jeho názoru, žalovanému v 1. rade náhrada trov konania nepatrí, nakoľko existujú dôvody na aplikáciu § 257 C.s.p.. Dôvodom na aplikáciu ust. § 257 C.s.p. je používanie nekalej obchodnej praxe, z dôvodu, že po podaní žaloby spotrebiteľom, ten pohľadávku získanú od Poštovej banky postúpil na žalovaného v 2. rade, ktorý je zámorským subjektom, od ktorého je náhrada trov nevyhnutiteľná, a takýmto spôsobom spotrebiteľov poškodzuje. Navrhol, aby rozsudok v napadnutom výroku zmenil a náhradu trov konania žalovanému v 1. rade nepriznal.

5. Proti rozsudku podal odvolanie aj žalovaný v 2. rade, a to proti II. a IV. výroku napadnutého rozsudku. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) C.s.p.. Namietal, že súd sa v konaní nezaoberal skutočnou vôľou a vyjadreniami žalovaného v 2. rade, v ktorých niekoľkokrát jasne deklaroval, že nemá žiaden záujem na ďalšom vymáhaní pohľadávky ako ani na ďalšom trvaní uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy. Namietal, že súd sa v danom prípade nezaoberal argumentmi žalovaného v 2. rade a prejavom jeho skutočnej vôle, ktoré vo svojich vyjadreniach k podanej žalobe ako aj priamo na nariadených pojednávaní uviedol. Uviedol, že zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Z uvedeného vyplýva, že nie je možné považovať Zmluvu o úvere za zmluvu spotrebiteľskú v zmysle Občianskeho zákonníka. Úverová zmluva, ktorej plnenie je predmetom konania predstavuje štandardnú úverovú zmluvu, ktorou bol poskytnutý úver bankou, ktorá bola zriadená a pôsobí v Slovenskej republike v súlade s ustanoveniami zákona o bankách a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Ďalej namietal, že žalobca nijako nepreukázal nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu, ani v čom má spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jeho strane a taktiež nepreukázal naliehavý právny záujem. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil, vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania žalovaného v 2. rade, alternatívne, aby ho zmenil tak, že žalobu zamietne a zaviazá žalobcu na náhradu trov konania žalovaného v 2. rade.

6. Súd prvej inštancie vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby v lehote 5 dní od doručenia výzvy uviedol, ako má súd posúdiť ich písomné podanie označené ako „Odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu“ nakoľko uvedené odvolanie bolo podané v mene žalovaného v 2. rade, ktorý neudelil plnú moc na zastupovanie v konaní. Právna zástupkyňa uviedla, že žalovaný v 1. rade neudelil písomné plnomocenstvo v konaní a odvolanie právna zástupkyňa podala v mene žalovaného v 2. rade.

7. Žalobca a ani žalovaní sa k podaným odvolaniam nevyjadrili.

8. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd zistil, že žalovaný v 1. rade dňa 09.08.2017 zanikol v dôsledku zrušenia spoločnosti bez likvidácie - zlúčenie spoločnosti.

9. Podľa ustanovenia § 64 C.s.p., ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

10. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, vložka č. 6058/B Krajský súd v Prešove zistil, že pôvodný žalovaný v 1. rade, spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464 zanikla dňa 09.08.2017 v dôsledku zlúčenia, pričom jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

11. Vzhľadom na to, že žalovaný v 1. rade zanikol počas odvolacieho konania, teda skôr, ako sa konanie vo veci právoplatne skončilo, Krajský súd v Prešove podľa povahy sporu posúdil, že môže v konaní pokračovať. Preto bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) rozhodol o pokračovaní v odvolacom konaní s právnym nástupcom po žalovanom v 1. rade.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalovaného v 1. rade Poštová banka, a.s., so sídlom Prievozska 2/B, 821 09 Bratislava uzavrela so žalobcom ako klientom Zmluvu o úvere č. 83911588208 (ďalej len „Zmluva o úvere“), ktorá bola žalobcom podpísaná dňa 02.12.2008 a Poštovou bankou, a.s. dňa 04.12.2008. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 60.000,- Sk (1.991,64,- Eur). Výška mesačnej splátky bola stanovená vo výške 1.505,00,-Sk (49,96,- Eur), celková výška nákladov 45.269,44,- Eur (1.502,67,- Eur), dátum konečnej splatnosti 17.10.2014, úroková sadzba 21% p.a., počet mesačných splátok 70, priemerná RPMN na trhu 17,05%, RPMN banky 23,13%, s dátumom prvej platby do 17.01.2009 a dátumom každej ďalšej platby k 17. dňu v mesiaci. Súčasťou Zmluvy o úvere bol v záverečných ustanoveniach aj bod podľa ktorého zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa ust. § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo Zmluvy o úvere. Listom zo dňa 06.05.2014 bolo právnou zástupkyňou žalovaného zamestnávateľovi žalobcu spoločnosti Mirad, s.r.o., predložená Dohoda o zrážkach zo mzdy a výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy. Dňa 07.01.2016 bolo súdom prvej inštancie nariadené predbežné opatrenie, ktorým žalovaný v 1. rade bol povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a zamestnávateľ bol povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu. Medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade bola dňa 10.12.2015 uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávky voči dlžníkovi (žalobcovi) vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere č. 8391158208.

14. Podľa ustanovenia § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa ustanovenia § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa

16. Právny vzťah medzi účastníkmi konania vznikol na základe Zmluvy o úvere, z obsahu ktorej vyplýva, že žalobca uzavrel zmluvu o úvere ako fyzická osoba - nepodnikateľ a právny predchodca žalovaného v 1. rade pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy podľa vyššie citovaného § 52 Občianskeho zákonníka je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. V takomto prípade je spotrebiteľ slabšou zmluvnou stranou, a to z hľadiska informovanosti i vyjednávacej pozície. Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalovaného v 1. rade (Poštová banka, a.s.) a žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Uvedená zmluva bola teda uzatvorená v podobe štandardnej formulárovej

zmluvy, pre ktorú je typické to, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač vrátane všeobecných obchodných podmienok. Spotrebiteľ teda buď prijme zmluvu, ktorú dodávateľ dopredu pripravil a predformuloval zvyčajne vo svoj prospech, alebo zmluvný vzťah nevznikne.

17. Je teda nepochybné, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, pričom aj zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka možno považovať za spotrebiteľskú. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa správne na posúdenie právneho vzťahu aplikoval ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Je pritom zrejmé, že obsah zmluvy si povinný ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal ani možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah.

18. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženia nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženia nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

19. Ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nespĺnil. Aj podľa judikatúry Súdného dvora EÚ veriteľ je povinný preukázať splnenie svojich predzmluvných povinností poskytnutia informácie a overenia úverovej bonity dlžníka. Zásada efektivity je porušená, ak dôkazné bremeno nesplnenia povinnosti veriteľa zaťažuje spotrebiteľa.

20. Žalobca sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikateľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa.

21. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy zároveň umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C-106/77 Simmenthal).

22. V predmetnom prípade bola Dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá v bode o záverečných ustanoveniach Zmluvy o úvere („[3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia“), konkrétne v odseku 5, podľa ktorého klient podpisom uvedeného formulára vyhlásil, že podpisom zmluvy uzatvárajú zmluvné strany Dohodu o zrážkach zo mzdy. Uvedené bolo neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere, teda žalobca mohol Dohodu o zrážkach zo mzdy ako celok so Zmluvou o úvere prijať alebo ako celok odmietnuť.

23. Odvolací súd poukazuje na kritériá neprijateľnej podmienky, za ktorú sa považuje podmienka, ktorá je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, pričom nerovnováha musí byť daná v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne poukázal správne určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná.

24. K námietke žalovaného v 2. rade, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy poukazuje odvolací súd na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8 Cdo 483/2014zo dňa 08.11.2015. Naliehavý právny záujem je daný, pretože len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklarovaným vyslovením dohody môže argumentovať vo vzťahu k zamestnávateľovi, aby ďalej nevykonával zrážky zo mzdy. Určenie neplatnosti dohody sa odvíja aj od neprijateľnosti dohody ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, pričom na tomto určení vyplýva naliehavý záujem priamo zo zákona.

25. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

26. Zo slovného znenia vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 C.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod.

27. Zákon explicitne nevypočítava, ktoré okolnosti sú relevantné do takej miery, že môžu predstavovať dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Judikatúra považuje za nepostačujúci na aplikáciu § 257 C.s.p. len všeobecný záver hodnotiaci dopad rozhodnutia o určitom druhu nároku (porov. R 34/1982, R 23/1989).

28. Vo vzťahu k aplikácii ust. § 257 C.s.p. odvolací súd poukazuje na to, že v uvedenom prípade nemožno aplikovať zásadu úspechu žalovaného v 1. rade len z dôvodu, že žaloba bola voči žalovanému v 1. rade zamietnutá. V čase podania žaloby, t.j. 21.12.2015 bola daná pasívna vecná legitímácia žalovaného v 1. rade, tzn. že žaloba bol podaná voči subjektu, ktorý mal hmotnoprávnu subjektivitu. Až v priebehu konania na súde prvej inštancie došlo k postúpení pohľadávky zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade, čo malo za následok zánik pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade, preto z uvedeného dôvodu bola zamietnutá žaloba v planom rozsahu voči žalovanému v 1. rade. Uvedené teda nastalo nezávisle na vôli, resp. postupe žalobcu, preto zamietnutie žaloby v plnom rozsahu nemožno považovať za plný úspech žalovaného v 1. rade na základe čoho by mu mali byť priznané trovy konania v plnom rozsahu. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1, § 262, ods. 1 C.s.p. tak, že vyslovil, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v 1. Rade a žalovanému v 2. Rade v rozsahu 100 %, pretože bol v odvolacom konaní pln úspešný.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).